

Opgave, dersom vi vilde strække os videre. Det ligger ikke i, at jeg i og for sig har Noget imod, at man gaar videre, at man udstrækker Kontrolten til flere Gjenstande, fordi det vistnok er ganske sandt, at der ogsaa ved andre Ting end Fødemidler ere Behandlingsmaader osv., som virkelig kunne medføre Skade for Sundheden. Men jeg tror, at naar vi vilde holde os til det, som har størst Betydning, og navnlig til det, som har Betydning i den Retning, som Arbejderkommissionen fremhævede, nemlig for de lavere, de arbejdende, de fattige Alaserss Belvære, og naar man vil se hen til det, som egentlig har været Hovedudgangspunktet for den hele Bevægelse hertilands, saa staar vistnok Fødemidlerne som det Vigtigste og som det, man først og fremmest maa sjenke sin Opmærksomhed i dette Forhold. De andre Ting staa som saadanne, som man ganske vist kan komme til senere, men som dog maa stilles i anden Række. Dernæst er der en anden Forskjel mellem den tydske Lov og nærværende Lovforslag, som ligeledes blev fremhævet af den nævnte ærede Taler, nemlig de Bestemmelser, som indeholdes i den tydske Lovs § 5. Det er en Lovbestemmelse, som giver Regjeringen med Forbundsraadets Billigelse en Myndighed til at udstede en Række Anordninger om forskellige Ting, som f. Ex. at forbyde bestemte Maader at tilberede Levnetsmidler paa eller at opbevare og indpakke dem paa, at forbyde Salg eller Faldholdelse af Nærings- eller Fødemidler af en vis bestemt Bestaffenhed, at forbyde Faldholdelse af Dyr, som lide af bestemte Sygdomme o. s. v. Grunden til, at jeg ikke har optaget noget Tilsvarende hertil i Lovforslaget, er for det Første den, at der jo er en saadan Forskjel i vore Institutioner, at vi egentlig slet ikke have noget Tilsvarende til det, som paa dette Punkt omtales i den tydske Lov. Skulle vi have noget Saadant, maatte det jo blive en Myndighed, som man helt og holdent overlod til Justitsministeren alene, thi en Institution som kan sammenlignes med det tydske Forbundsraad, hvis Medvirkning dog altid frembyder nogen Garanti, have vi jo ikke. Men jeg tror ikke, at det kunde nytte Noget, om jeg foreslog, og jeg tror heller ikke, at jeg med Billighed kunde fordrø, at man fra Repræsentationens Side skulde ville overdrage Administrationen en saadan Myndighed. Jeg er gaaet ud fra, og jeg tilstaa, at alle de Forhandling, som have fundet Sted, kun have bestyrket mig yderligere deri, at de Indskrænkninger, man vilde paalægge Næringsveiene og Omsætningen i de Hensyns Interesse, vi her tale om, i det Hele maatte optages i selve Loven. En Myndighed til at træffe Bestemmelser, der vare saa indgribende som dem, jeg nu nævnte, som den tydske Lovs § 5 omtaler, har jeg ikke dristet mig til at forlange, at man skulde give mig. Skulde jeg i den Henseende tage feil, og skulde man

virkelig vilde lægge en stor Del af disse Spørgsmaals Afgjørelse i Administrationens Haand paa en Maade, som, saavidt de forskjellige Forhold tillade det, svarede til den, der indeholdes i den tydske Lovs § 5, kunde jeg i og for sig ikke have Noget derimod; men det tror jeg ikke, at man gjør, naar det kommer til Stykket. Der blev dernæst af den samme ærede Taler rørt ved et Spørgsmaal, som ogsaa flere af de andre Talere kom tilbage til, nemlig en formentlig Mangel ved Affattelsen af § 6, idet der skulde være flere Tilfælde, hvor det vilde være vanskeligt at afgjøre, om det, der forelaa, kunde kaldes en Forfalskning, der faldd ind under § 6 eller ikke. Den første ærede Taler nævnedes som Exempel her paa, at man sætter Allun eller slige Stoffer til Brød, at man benytter dem ved Brødet's Produktion for at give Brødet et bedre Udseende, men ikke for i nogen Henseende at skjule Mangler ved de Stoffer, man benytter, altsaa, at det er det første og det bedste Mel, man virkelig bruger til Brødet, men kun at man kommer Allun i, for at give det et smukkere Udseende. Jeg troer, at til samme Slags Spørgsmaal hører det, som blev reist af en anden af de ærede Talere, som havde Ordet, nemlig om det burde straffes, at man benyttede Smørfarve til at give Vinteresmør et bedre Udseende osv. Jeg tror, at man maa sige til disse Spørgsmaal, at dette Forhold falder ikke ind under § 6. § 6 omhandler ikke det, som jeg vil kalde en ustyldig Forfælskelse af Varene, dens Anvendelse er betinget af, at de Handlinger, man foretager, foretages i den Hensigt at stusse Kjøberen, altsaa i den Hensigt at narre ham med Hensyn til de Forestillinger, han kan have om Varesnes Godhed. Naar man ikke bruger de ommeldte Stoffer i saadan Hensigt, og naar det ikke er Meningen dermed, at man vil høde paa Vares mangelfulde Bestaffenhed og give den Udseende af noget Bedre, end den er, tror jeg ikke, at § 6 vil være anvendelig. Derimod vil der kunne blive Spørgsmaal om § 9 eller om Straffelovens § 290, nemlig, hvis de Stoffer, man bruger, ere sundhedsfarlige, da vil man selvfølgelig blive straffet fra det Synspunkt. Se, det gjælder vel sagtens ikke om Smørfarve. Jeg tilstaa, at jeg ikke nøie veed Bested dermed; men jeg antager ikke, at Benyttelsen heraf lettelig vil være sundhedsfarlig. Derimod staaer det i den Beretning, som dot ærede Medlem berørte, og som er benyttet ved Udarbejdelsen af den tydske Lov, at for meget Allun i Brød er stabeligt, og derfor formener jeg, at, dersom Nogen blander Allun i Brød, selv om det er Brød af bedste Sort, blot for at skaffe det et smukkere Udseende, end det ellers vilde faae, saa maa han kunne straffes efter Straffelovens § 290; men derimod antager jeg ikke, at han vil falde ind under dette Lovforslags § 6. — Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til Salget af Kjød have jo spillet en